

Огромни проблеми текстилних радника у Србији

Огромни проблеми текстилних радника у Србији

rs.politsturm.com

2025-04-27

2 мин. читања

Последњих пар месеци разни таблоиди извештавају о лошем друштвеном положају текстилних радника у Србији. О чему се овде ради ?

Детаљи. Индустрија текстила, коже и обуће учествује са 5,8% у укупном робном извозу Србије, уз раст просечне годишње стопе извоза од 6,4% у периоду од 2019. до 2023. године. У овој грани привреде 2019. године било је запослено чак 64.000 радника, док од почетка пандемије коронавируса до данас тај број опада због капиталистичке кризе која тресе целу светску привреду и доводи до масовних отпуштања.

Већину текстилних погона у Србији поседују стране компаније (у већини случајева из Немачке). Њихови власници су изузетно субвенционисани. На пример, просечне субвенције су од 2014. године (од те године се узима у обзир висина инвестиција) порасле са 10.000 евра на чак 120.000 евра по радном месту. Ово расипање богатства за привлачење страних директних инвестиција није никаква "грешка" државника у Србији, већ је сасвим логично у контексту епохе империјализма где зависне капиталистичке државе попут Србије морају да праве што боље услове за профитирање како домаћих, али тако и нарочито страних капиталиста (због оскудице капитала) ради сопственог богаћења ових слуга капитала.

Какав је онда положај радника у овим фабрикама? У једној речи — очајан, радно време се креће око 12 часова дневно, ради се под будним оком деспотских менаџера, у загушљивим просторијама у којима ради стотине радника без икакве вентилације. Редовно више радника падне у несвест и након тога се опет враћају на посао. И за крај — плате које износе једва 65.000 динара са прековременим и ноћним радом и бонусима. Без ових додатака плата је једва 50.000 динара, што је испод прага сиромаштва за трочлану породицу. Такође не можемо да заборавимо нагло отпуштање радника без упозорења када није исплативо одржати одређене фабрике и производне јединице чак и ако су производи неопходни. На пример, 24. априла 300 радника изгубило је посао у фабрици чарапа "Пролетер" због недостатка профита.

Треба да знате. Све ово не важи само за ову грану привреде већ и за сваку другу у капиталистичком систему. Разлог за ово је једноставан. Покретач капиталистичке привреде није задовољавање људских потреба. Напротив, профит капиталиста као власника средстава производње (фабрика, машина, земље, превозних средстава итд.) је главни покретач производње.

Профит припада капиталистима само зато што су власници средстава производње, док је радничка класа, која ствара ово богатство, приморана да продаје своју радну снагу капиталистима.

Једини начин да капиталиста преживи на тржишту где пласира робу против других капиталиста је максимизовање профита. Један од начина за повећање профитне стопе је што већа експлоатација радника, били они ниско плаћени текстилни радници или високо плаћени радници попут, на пример програмера.

Закључак. Радничка класа се мора организовати и ступити у синдикалну борбу за своје непосредне интересе: за веће плате, боље услове рада, слободне дане

и скраћивање радног времена, али не може ту стати. Њени највише класно свесни и борбени елементи морају се организовати у сопствену политичку партију у форми комунистичке партије да би извршили свој задатак — укидање капитализма и организовање социјалистичке производње за задовољавање људских потреба без експлоатације човека од стране човека.

Оригинални чланак